

Zomerviering zondag 12 juli 2020

Motto: Een goed verhaal
Voorganger Werkgroep Diaconie

Opening

Lied: ["Zoals een moeder zorgt"](#)

*Zoals een moeder zorgt
voor kinderen haar toevertrouwd
en waarborgt dat zij leven:
zo werkt een god van liefde
en geen uur verflauwt zijn vuur
Niet meer verstomt het woord
Dat hij ons heeft gegeven*

*Hij neemt ons bij de hand
dat woord, geduldig voert het ons
uit angstland weg naar vrijheid.
Zo onbegaanbaar, dwars die weg zo hoog,
zo heet en droog-
laat mij niet moeten gaan
als Gij niet zelf nabij zijt*

*Een waterval van licht
van vreugde en gereede hoop,
van inzicht en vertrouwen:
Zo overkomt Gij mensen, ik besta
Uw woord en ga
Nog weet ik niets van U,
ooit zal ik U aanschouwen*

Inleiding op het thema

Een Goed Verhaal vinden wij - als Werkgroep Diaconie - het Verhaal over één van de Godsnamen. Het Verhaal dat ons gegeven is in Exodus 3, waar God zich geraakt toont door "het geschreeuw" van zijn volk en Zijn Naam noemt;

zich bekend maakt als “Ik-zal-er-zijn”. Erbarmend, lankmoedig, rijk aan liefde en trouw...

Die Naam kunnen wij handen en voeten geven. Vandaar hierbij een ervaringsverhaal en een gedicht als mogelijke leidraad voor verdieping.

Hij zal er zijn als de Barmhartige:

je zou kunnen zeggen: Diakonie vindt haar grond in een barmhartige levenshouding. En in het inzicht, dat de gegeven hulp goed is als die uiteindelijk bijdraagt aan het welzijn van onze medemens. Een zaak van geraakt zijn; een van hoofd, hart en handen.

Naar Exodus 3

--- En Hij zei: Ik ben de God van je vaders,
de God van Abraham,
de God van Izaäk,
de God van Jakob.

...en ik zeg tegen hun

De God van jullie vaders zend mij

Gezien heb ik, gezien, de onderdrukking van mijn volk dat in Egypte is
en hun geschreeuw voor hun drijvers heb Ik gehoord.

Ik ken hun lijden,

neergedaald ben ik om hen te bevrijden uit de hand van de Egyptenaren, om

hen weg te lijden uit dit land

naar een land, goed en wijd,

een land dat overvloedt van melk en honing.

Nu ga, Ik stuur jou..

leid mijn volk...

Lied [Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap](#)

Als God ons thuisbrengt

uit onze ballingschap,

dat zal een droom zijn.

Wij zullen zingen, lachen, gelukkig zijn.

Dan zegt de wereld: "Hun God doet wonderen."

Ja, Gij doet wonderen, God in ons midden,

Gij onze vreugde.

Als God ons thuisbrengt

*uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn.*

*Breng ons dan thuis, keer ons tot leven,
zoals rivieren in de woestijn
die als de regen valt, opnieuw gaan stromen.*

*Wie zaait in droefheid, zal oogsten in vreugde.
Een mens gaat zijn weg en zaait onder tranen.
Zingende keert hij t'rug met zijn schoven.*

*Als God ons thuisbrengt
uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn.*

Vervolg Exodus:

En Mozes sprak tot God:

“Als ik bij de kinderen Israëls kom en ik zeg tegen hen
de God van jullie vaders zendt mij”

dan zullen ze tegen mij zeggen:

Hoe is zijn naam?

Wat moet ik dan zeggen?

God sprak:

Ik zal er zijn zoals ik er zal zijn.

Dit moet je tegen de kinderen van Israël zeggen:

Ik-zal-er-zijn zendt mij tot jullie,

De God van jullie vaders,

De God van Abraham,

De God van Isaak,

De God van Jakob zendt mij tot jullie.

Dit is voor eeuwig mijn naam.

Korte bezinning

Barmhartigheid vraagt om bewustwording.

Ze zeggen: “één van de kenmerken van bezielde diaconie of hulpverlening is erkenning van de eigen kwetsbaarheid”. Omdat erkenning verplichting en verantwoordelijkheid toont en aanzet tot handelen.

Liever gebruik ik het woord ervaring. Vanwege het “schokeffect” dat maakt dat je je bewust wordt van waar het eigenlijk overgaat. Die bewustwording is de beste “motor” voor verandering in denken.

Een ervaringsverhaal. Ofwel: een gebeurtenis die mij zo beroerde dat ik voorgoed veranderde.

Donderdagavond 10 uur. Na een vergadering zit ik in een bushokje te wachten. Er komt een vrouw naast me zitten; ze ziet er niet al te florissant uit en ik heb met haar te doen. Ik ben verlegen met de situatie. Moet ik haar aanspreken?

Dan denk ik aan de snee brood die in mijn tas zit. Zou ik haar die kunnen geven? Wel stom, zo’n oude boterham; doe je toch niet? Beledig ik haar? Ik voel mijn verlegenheid toenemen en dan bied ik haar die boterham aan...ik voel me dom, hypocriet, bang, van alles...vooral klein.

Dan pakt ze de boterham aan en begint te eten... zwijgend, zonder commentaar.

Zij heft mijn kleinheid op. .. een mens als ik .

Gebed

Laten wij bidden
voor deze stad die wij bewonen
en voor al onze medeburgers;
dat het hier voor ieder van ons
een menselijke samenleving mag worden
een stad van vrede

Laten wij bidden
voor de vreemdelingen
dat zij gastvrij worden opgenomen.
Voor alle alleenstaande mensen
en ook voor ons dat wij ons hart geopend houden;
voor allen die in nood verkeren
voor allen die in ons midden getroffen zijn
door ziekte en ongeluk, of door welke beproeving ook.

Laten wij bidden voor ons zelf-
dat wij in deze stad ons geluk mogen vinden;

dat wij elkaar niet afbreken
door haat en verdeeldheid te zaaien
maar dat wij met elkaar, als één lichaam
de stad van God op deze aarde mogen zijn.

Gedicht

God woont in de Fokke Simonszstraat (Willem Wilmink)

Ik hoorde van een zeer eerwaarde
hoogbejaarde dominee: de Heer
wou met onze aarde
niet één dag langer meer in zee.

Al zouden wij Hem overstelpen
met eredienst en dankgebed,
het zou geen éne moer meer helpen:
er werd een punt achter gezet.

Maar zie: daar was diezelfde morgen
zo'n rotjong in die grote stad
een doodziek duiffie aan 't verzorgen
dat-ie op straat gevonden had.

“Kristus, wat mot je dan? Wat wil je?
Ja, kijk me maar es effe an.
Godsallejeisis, beest, wat tril je.
Leg nou toch effe rustig, man.”

Toen heeft de Heer zijn toorn bedwongen,
want hij kreeg schik in het geval.
Hij spaarde dus de kleine jongen,
zijn zieke duif en het heelal.

lied Een schoot van ontferming is onze God.
Hij heeft ons gezocht en gezien
zoals de opgaande zon aan de hemel

Hij is ons verschenen
toen wij in duisternis waren
in schaduw van dood
Hij zal onze voeten richten op de weg van de vrede.

Afsluiting en zegenwens

Barmhartige en trouwe God,
U laat zich horen in de stilte, in een zachte bries,
U laat zich kennen in een mens van vlees en bloed: Jezus van Nazareth,
De levender gestalte van Uw woord.
Wij danken U dat U ons zo menselijk wilt ontmoeten
En ons de tekenen van Uw nabijheid laat ervaren.
Wij bidden u dat wij zo mogen zijn voor elkaar:
mensen van zachtheid en mededogen.

Laten wij dan gaan in die Vrede.
Amen

Uit de actualiteit

Barmhartigheid kan niet zonder gerechtigheid; daarom In verband met de protesten tegen uitsluiting – zoals de Black lives matterbeweging - als toegift hierbij een stukje uit de toespraak van Martin Luther King bij het Lincoln Memorial, 28 augustus 1963 in Washington:

“Ik zeg u vandaag, mijn vrienden, dat ondanks de moeilijkheden en frustraties van nu, ik nog altijd een droom heb. Het is een droom die ferm geworteld zit in de Amerikaanse droom. Ik heb een droom dat op een dag dit land zal verrijzen en zal leven naar de ware betekenis van haar credo: 'Wij beschouwen deze waarheden als vanzelfsprekend; dat alle mensen gelijk geschapen zijn.'

Ik heb een droom dat op een dag op de rode heuvels van Georgia de zonen van vroegere slaven en de zonen van vroegere slavenhouders naast elkaar kunnen zitten aan de tafel van broederschap.

Ik heb een droom dat op een dag zelfs de staat Mississippi, een woestijnstaat die verzencht in de hitte van ongerechtigheid en onderdrukking, omgevormd zal

worden in een oase van vrijheid en gerechtigheid.

Ik heb een droom dat mijn vier kleine kinderen op een dag in een land zullen leven waar ze niet zullen worden beoordeeld op de kleur van hun huid maar op hun karakter.

Ik heb een droom vandaag.

Ik heb een droom dat op een dag de staat Alabama, waar de mond van de gouverneur op dit ogenblik vol is van woorden als interventie en nietigverklaring, omgevormd zal worden in een plaats waar kleine zwarte jongens en zwarte meisjes hand in hand kunnen gaan met kleine blanke jongens en blanke meisjes en samen kunnen lopen als broeders en zusters.

Ik heb een droom vandaag.

We houden onze collecte ook tijdens de zomervieringen via deze manier. Je mag een bedrag storten op onze rekening NL22TRIO0784796378 tnv Stichting Ekklesia Tilburg onder vermelding van;

Reguliere collecte: Ekklesia Tilburg

Je kunt je gift ook overmaken middels het scannen van de QRcode in de GIVT-app. Wellicht gemakkelijk voor jou en zeker voor de penningmeester.

